

GÖMÖR-KIS-HONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Társadalmi, megyei és községi érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Eszébet-tér 9. sz. Tompa Mihály-u. 9. sz.
Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előzetesek, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás.
Telefon-szám: 52. Telefon-szám: 52.

Felolvas szerkesztő:
GÁL ISTVÁN.

Kiadó lapfőigazgató:
RÁBELY KÁROLY.

Hirdetési tábla
1918/35. sz.

Az előfizetés díja:
Félévre . . . 12 korona. — Félévre . . . 6 korona.
Egyes szám ára: 24 fillér.
A hirdetés díja:
Bármiféle adományok nyugtázása soronként. . . 20 fillér.
Egy háromhasábos petitsor térfogata . . . 20 fillér.
Nyilttér sora . . . 50 fillér.

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni sziveskedjenek.
A kiadóhivatal hirdetést és nyilttéri közleményt csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

Jó reggelt

köszöntöttünk a fiatal ujesztendőnek, a mely oly frissen, fehérén toppant elénk, mint a májusi szerelem az úres szivekbe szokott.

És mintha az új esztendő nemcsak a dátumos világnak, az évekre szabott életnek lenne egyik határpontja, hanem a friss szellők beköszöntését, a közéleti és társadalmi vén kapuk csikorgó kinyiltát is jelezné.

A négy év óta tartó világörület egy széles frontján tisztulnak az emberi fogalmak és gondolatok s a milliók érezni kezdik, hogy több haszna van a világnak a békességes munkából, mint az érszélküli vérengzésből.

Ujév napján egy óriási fronton nem szóltak a gyilkos fegyverek, de élelmes s a békeidők kerekeit hajtó kalmárelkek furakodnak innen is, onnan is át a halálra berendezett lövészárkokon, hogy újra megteremtsék azokat a kereskedelmi szálakat, amelyek a népek és országok egészséges vérkeringésében mint látkető artériák kell hogy szerepeljenek.

Ujév napján mintha igazabban és élelreztalanabban néztek volna egymás szemébe az emberek s mintha a politikai életből felénk csapó és új embereket magához ölelő áramlat átjárná már az emberi gondolkodások nehézsérvű világát s mintha hinnének már az emberek abban, hogy a háboru szenvedéseieért nem jutalom lesz az eredmény, de az egyéni fajsulyok helyes és igazságos mérlegelése.

Mintha azt érezné az emberi lélek — ez a sokszor helyes közéleti barométer — hogy ő is szóba jut a jövő nagy koncertjében s a szava megizesíti a társadalmi állapotok sokszor keserű és kellemetlen piruláit.

S amikor „jó reggelt“ mondottunk a friss szagu, kedves új esztendőnek s amikor hozzávarrtuk ehhez az élelre hivatott ifjuhoz a reménységeink és kívánságaink gyönyörű himes palástját, úgy érezzük, hogy egy világtordulás nagyszerű látképe felé is hangzott az üdvözlés, amely ma még csak kép, de amelyet a valóságba vissz az idők jele, az emberek akarata és öntudata s a szebb élet utáni sóvárgás millió sóhajából összeállt hatalmas erő.

Rendkívüli közgyűlések.

Három rendkívüli közgyűlésről kell beszámolnunk. Rimaszombat és a vármegye közgazdasági életében jelentős események ezek a közgyűlések s beszédes jelei annak az élelrevalóságnak, a melyet a financiai és kereskedelmi élet terén intézményeink produkálni tudnak.

A múlt év december hó 29 én d. u. 3 órakor tartotta rendkívüli közgyűlését Lukács Géza nyug. főispán, igazgatósági elnök előkléte alatt a Gömörmegyei áruforgalmi r. t., s első tárgyként az alapzabályait módosította olyképen, hogy a vállalat üzletkörébe a fuvarozási üzletet is felvette. — Azután Lukács Géza ismertette azon üzleti összeköttetéseket, a melyeket a vállalat hitelgényeinek helyes kielégítése érdekében az igazgatóság a Putnoki Takarékpénztár részvénytársasággal, a Rozsnyói Takarékpénztár és Zálogház részvénytársasággal és a Gömörmegyei Takarékpénztár és Hitelbank részvénytársasággal létesített. A két első pénzüzet 500—500 drb, az utóbbi pedig 100 drb részvényt vett át a vállalat részvényeiből. Az alapzabályok azon pontját, mely szerint az alaptőke 100000 korona, odamódosította a közgyűlés, hogy az alaptőke 300000 korona teljesen befizetett részvényből áll. Ezután elhatározta a közgyűlés a vállalat igazgatósági és felügyelőbizottsági tagjainak szaporítását s új igazgatósági tagokul megválasztottak: dr. Pósch Dező tb. vm. főorvos, a Rozsnyói Takarékpénztár elnöke, Kozma Ferenc a Rozsnyói Takarékpénztár vezérigazgatója, a Takarmány és Vágómarhaforgalmi r. t. igazgatója, Gy. Farkas Gyula a Putnoki Takarékpénztár vezérigazgatója, Fodor Jenő a Miskolci Hitelintézet vezérigazgatója és dr. Meskó Miklós a Gömörmegyei Takarékpénztár és Hitelbank r. t. igazgatósági tagja. — Felügyelőbizottsági tagok lettek: dr. Tyroler Simon ügyvéd, a Rozsnyói Takarékpénztár ügyésze és Szmik László a Putnoki Takarékpénztár főkönyvelője. Ezután az ülés az elnök éltetésével véget ért.

A Rimaszombati Konzervgyár r. t. december 29 én d. u. 4 órakor tartotta élénk érdeklődés mellett rendkívüli közgyűlését. — Dr. Kovács László elnök a közgyűlés szabályszerű összehívását és határozatképességét megállapította, a mennyiben 31 részvényes 1634 részvény képviselőben jelent meg. Sichert Károly vezér igazgató, a közgyűlés jegyzője felolvasta az igazgatóság előterjesztését és javaslatát, a mely szerint az eddigi 100000 korona alaptőke egy millió koronára való felemlése indítványozatik olykép, hogy 18000 darab egyenkint 50 korona névértékű s a haszonban 1917. április 1-től részesedésre jogosító új részvény bocsátatik ki. Az eddigi részvények minden részvény után 9 darab részvényre tarthatnak igényt részvényenkint 103 korona befizetése ellenében. A részvények névértéke 50 korona s 1917. év december 31 től 1918. január 10 ig lehet a befizetéseket eszközözni a Rimaszombati Takarékpénztárnál és a Pesti Magyar Kereskedelmi

Banknál. A befizetett összegből 50 korona az alaptőkéhez, 50 korona a tartaléktőkéhez csatoltatik. — Az alaptőke felemlése e módját Sütő István kifogásolta felszólalásában, a régi részvények jogesorbitását látja, s egyszerűbb lett volna szerinte, ha a 100 koronáról 50 koronára lebélyegzett részvények eredeti értéke állítottatott volna vissza. — Az igazgatóság előterjesztését és javaslatát 30 szavazattal egy el len a közgyűlés elfogadta.

Az alapszabályok vonatkozó szakaszainak módosításához a közgyűlés egyhangulag hozzájárult, s az igazgatóságot két új taggal egészítették ki. Megválasztottak: Stern Samu adv. tanácsos, az Elelmiszerszállító r. t. vezérigazgatója és Pusch Kornél, az Elelmiszerszállító r. t. műszaki igazgatója. — Ezzel a közgyűlés véget ért.

A Rimaszombati Takarékpénztár r. t. december 1 ikén tartotta alaptőke felemlő rendkívüli közgyűlését, melyen 350 részvény képviselőben 39 részvényes jelent meg. — Szabó Károly igazgatósági elnök megállapította a határozatképességét, az elnöklésre egyhangulag Bodor István kéretett fel, a jegyzőkönyvet Fényes Sándor vezérigazgató vezette. Bodor István elnök a takarékpénztár közel 60 éves multjára visszatekintve, elismerte, hogy a pénzüzetet iránt állandóan fokozott mérvben megnyilatkozó bizalom kulcsa abban rejlik, hogy a vezetőség körültekintő bölcseséggel s a tisztviselőkár mindig puritán becsületességgel, teljes megbírhatalommal szolgálta az intézmény érdekeit. A betét állomány 8 millió koronáról immár 13 millióra emelkedett s a betevők bizalmával szemben szükség van az intézet anyagi erősítésére s az üzletágak szélesebb kiterjesztése is tervbe vétetett. Ez indokolja az igazgatóság előterjesztését és javaslatát az alaptőke felemlésre vonatkozólag. Az előterjesztést Fényes Sándor felolvasta. E szerint az eddigi 240000 koronás alaptőke 1200000 koronára emelendő. A régi 1200 darab 200 koronás részvények névértéke a tartaléktőkéből 500 koronára emel tetik s így az alaptőke 600000 korona lesz. A további 600000 korona elérésére 1200 darab új részvény bocsátatik ki, s minden régi részvény után egy új részvény jegyezhető a régi részvények bemutatása után. A részvényesek az új részvényt 1100 koronás árban kapják, melyből 500 kor. az alaptőkéhez, 600 kor. pedig a tartaléktőkéhez csatoltatik. Az elővételi jog 1918. január 15 től január 30 ig gyakorolható, s az új részvények az 1918. üzletév eredményben részesednek. Az új részvényeket, melyeket a régi részvényesek elővételi joguk alapján átvenni nem kívánnak, az igazgatóság legálább a kibocsátási árban 1918. febr. 1—10 ig eladhatja s ezek árából darabonként 500 kor. az alaptőkéhez, többi a tartaléktőkéhez csatoltatik. — Az intézet a befizetés könnyítésére egy évre 5% lombardkölesnet ad. Sütő István, dr. Zehery István, dr. Törköly József, Szemann Endre és dr. Baksvay Dező felszólalása után a közgyűlés az indítványt egyhangulag elfogadta és az alapszabályok congruens szakaszait módosította. Ezzel a gyűlés véget ért.

Városi közgyűlés.

Rimaszombat város képviselőtestülete Dr. Kovács László polgármester elnöklésével decz. 29-ikén közgyűlést tartott, melyen a tisztviselőknél kivül jelen voltak: Bodor István, Benyo Béla, Benyo László, Grosinger Miksa, Jurasko Jakab, dr. Kármán Aladár, Lefkovits Ferencz, Loysch Ödön, Lengyel György, Marikowsky Géza, id. Rábely Miklós, Rónay Gyula, Simon Mihály, Süteő István, Stolcz Zsigmond, Szabó József, dr. Törköly József, id. Törköly József, Varga István, dr. Veress Samu, Zachar Gusztáv és dr. Zehery István.

Dr. Kovács László polgármester üdvözölve a megjelenteket, a közgyűlést megnyitja és bemutatja a város 1918. évi költségvetését, mely a mai viszonyoknak megfelelően lett összeállítva s a következő főbb tételeket tünteti fel:

A) Szükséglet. I. Adók és illetékek: 11497 kor. 21 fillér. — II. Rendszeresítettek: 101735 kor. 34 fillér. — III. Irodai szükségletekre 5680 kor. — IV. Fuvar, napi- és tisztelődíjakra 1000 kor. — V. Katonabeszállásai költségekre 800 kor. — VI. Községi épületek javítására és tűzkárbiztosításra 8100 kor. — VII. Utczák, terek fenntartására 4628 kor. 38 fillér. — VIII. Iskolai czélokra 27922 kor. 32 fillér. — IX. Rendőri és hivatalos kiadásokra 61102 kor. — X. Gazdasági kiadásokra 38064 kor. 78 fillér. — XI. Városi szegényeknek 3800 kor. — XII. Terhelt adósságok kamataira 184701 kor. 29 fillér. — XIII. Rendkívüli kiadásokra 36616 kor. — XIV. Előlegekre 1400 kor. — XV. Vegyes és előre nem láthatókra 10258 kor. 22 fillér. — Fedezet: XVI. Készpénzmaradvány 10000 kor. — XVII. Ingatlan vagyon jövedelméből 144990 kor. 93 fillér. — XVIII. Jogok és javadalmak jövedelméből 124791 kor. — XIX. Tőkék, értékpapírok, részvények jövedelméből 24791 kor. 85 fillér. — XX. Térítvényekből 50494 kor. 01 fillér. — XXI. Vegyes és rendkívüli bevételből 25535 kor. 97 fillér.

A szükséglet tételei között előfordul 20000 korona új tétel beállítására a tisztviselők szállításbérék címén, mely miatt eddig a város lakossága körében élénk feljajdulások történtek. A vármegye és a minisztérium ugyanis elutasította

a várost ama kérelmével, hogy a tisztviselők által megterítettessenek, úgy hogy a lakosságra kellett kiróni a 30 koronás megváltási összegeket. Miután az arányos tehermegosztás nem volt keresztülvihető másként, csak úgy, ha a közmegegyezés érdekében a költségvetésbe illesztetik be a 20000 koronás tétel, így kellett eljárnia a város vezetőségének és a közgyűlés ezt el is határozta, s így 1918. január hó 1 től megszűnik a 30 koronás megterhelése a közönségeknek.

Az agyagipar iskola bérletére vonatkozólag a polgármester bejelentette, hogy 1918. január 1-től kezdődőleg legfeljebb 3 évre a helyiség évi 900 korona bérért a Fehérkereszt egyesület nyomorék otthona részére adatik bérbe.

Süteő István a takarékpénztári részvények elővételi jogának értékesítése érdekében szólalt fel; erre vonatkozólag a közgyűlés a dr. Kármán Aladár felszólalása után a polgármestert megbizta a város érdekeinek megfelelő képviseléssel.

E szerint a közgyűlés megállapította, hogy az 1918. évi szükséglet: 498005 kor. 54 fillér, a fedezet 380303 kor. 76 fillér, így a hiány 117701 kor. 78 fillér, mely az 1917. évi 82% pótdóval szemben 92% pótdó: 168840 kor. és a mezőbéri 14% pótdó: 861 kor. 78 fill. összegével, vagyis összesen: 117701 kor. 78 fillérrel nyer fedezetet.

Süteő István elismeréssel szól a polgármesternek a város érdekében kifejtett buzgó és lelkiismeretes munkásságáról s kéri, hogy a Szabadka pusztáért értékesítésével várható tranzakciónál a város anyagi érdekeit teljes erejével megóvni igyekezzen, s ha a bérbeadás az állam részére nem sikerülne, az értékesítés más módjával foglalkozzon.

A polgármester bejelentette, hogy a minisztériumban az ideiglenes szerződés a szabadkai birtok bérbeadására vonatkozólag már elkészült s aláírás végett 1—2 nap alatt itt kell lenni. Azok az aggályok, melyek a város részéről felmerültek, — megszűntek, csupán a bérrevisio kérdésében ragaszkodik a minisztérium eddigi álláspontjához. Dr. Törköly József, Dr. Zehery István és Süteő István felszólalása után a

az alispán fogatán, maga az alispán fia, Török Laci kísérté el, aki rajongó tisztelője volt.

Nagyrőce alig néhány mérföldnyire fekszik a történelmi nevezetességű Murány várártól és különösen érzékelhető kohóiról nevezetes. Van azonban egy külön nevezetessége is: a többemeletes, impozáns szálloda, mely sehogy sem illik a kis város szerény kereteibe. Pedig a szálloda építésének története nemcsak érdekos, de elég humoros is.

Egy szép napon ugyanis a város lakosai arra a fölfedezésre ébredtek, hogy a nagy föteret átszelő patak vizének felszínén petróleumszagú széles sávok uszkálnak, amiből egy bölcs mérnök azonnal arra a következtetésre jutott, hogy a város közelében levő hegyekben gazdag tartalma petróleumforrások vannak. A nagy idegenforgalmat biztosító fölfedezésre azonnal összehívta a város kupaktanácsa, és elhatározta, hogy az érkező vendégek befogadására több száz szobás díszes szállodát építenek és ezt a határozatot csakhamar végre is hajtották. A megejtett kutatások alkalmával azonban kiderült, hogy a közelben nincs értékesíthető petróleum forrás és szóta a környékbeli nép humorosa azzal bosszantja a nagyrőceieket, hogy „A petróleum elszaladt, a fogadó megmaradt.”

Miután a művész az az óhaját fejezte ki, hogy szeretné a murányi Vénusz, Szécsi Mária színpadát is megtekinteni, én vállalkoztam arra, hogy kihallgatáson jelentkezem Murány vár uránál, a Koháry ágából származó fiatal Kóburg Ferdinánd hercegnél, aki akkor több barátjával együtt murányi birtokán töltötte a nyár egy részét. Gyalogszerrel indultam el Rőcéről és dél felé járt az idő, mikor a délcélg termetű, szelidarcú herceg szívélyesen fogadott és lekötözött szeretetreméltósággal megadta az engedélyt a művésznőnek és a színtársulatnak Murány várának megtekintésére. A fiatal herceget a vidék jámbor, tótajku lakossága rajongásig szerette és általában csak „pánveiki mocni”-nak (hatalmas urnak) nevezték, a herceg azonban inkább a gömöri magyarság-

polgármestert megbizták az ideiglenes szerződés aláírásával.

Végül az állami segélyben nem részesült városi alkalmazottak háborus segélye lett megállapítva, s ezzel a gyűlés a polgármester boldog újvet kívánó szavaival véget ért.

A VII. hadikölcsön fényes eredménye Gömörben.

A VII. magyar hadikölcsön aláírása már ideje lejárt s bár még az ámszerű adatok nem állnak rendelkezésünkre, annyit örömmel állapíthatunk meg, hogy ez a hadikölcsön szintén sem maradt eredmény tekintetében az eddigiéknél mögött.

A főispáni hivatalban most folyik az eredmény megállapítása s a vett értesülésünk szerint az jóval felül lesz a 15 millió.

A VII-ik hadikölcsön tehát nagyobb sikert ért el mint a hatodik, amely tíz és fél millió koronát eredményezett s a mostani végösszeg valószínűleg közel fog járni a harmadik hadikölcsön rekorderedményéhez.

Az első érdem a vármegye öntudatos és helyes gondolkodása közönsége, de ezzel együtt kell felemlítenünk Putnoky Mórict főispán lelkes munkáját is, amelynek nagy része volt abban, hogy a lelkekben felébredt az öntudat s hogy újabb milliókkal állott elő az a Gömörmegye, amely eddig is játszva és szívesen adta oda koronáját millióit és fiai drága vérért a hazáért.

Putnoky Mórict nemcsak a szó nemes hatalmával s a buzditás eszközeivel dolgozott a hadikölcsön sikere érdekében, de nagyszerű példát is statuált, mikor a hetedik hadikölcsönre 500.000 koronás jegyzést tett.

A jegyzésekről a következő híradásokat vettük: Forgácsfalva község, amelyik a vármegye egyik legelhagyottabb vidékén van s ahol a burgonyát és káposztát kivéve, egyéb semmi sem terem, a VII. hadikölcsön jegyzésből szintén kivette a maga részét, miután a mostani jegyzések összege 126700 korona s ez mind készpénz jegyzés s annál szebb, mert a község

gal rokonszenvezett, folyékonyan beszélt magyarul és mulatozásaira gyakran kibozatta Rimaszombatból Berki Flóris híres cigánybandáját, amelynek magyar nótáit különös gyönyörűséggel hallgatta.

Egy hozzá közelálló egyéniségtől hallottam, hogy a gyöngédelkületű, poétikus hajlamu herceg, mint szenvedélyes botanikus gyakran egyedül járja be a murányi rengeteg erdőseket és ha utjában, a sűrű bozót közt felfedezett valamilyen különös alaku növény vagy fűszálat, azt saját kezeivel tördelt vékony faágakkal körülkerítette, hogy megóvja a viharoktól.

A nyert engedély folytán egy pénteki napon négy szekéren Murány várának látogatására indult a társulat színe-java. Prielle Kornéliát Bárdossy István ügyvéd, — akinek két leánya: Ilona és Irén szintén művészi pályára lépett — kísérté saját pompás fogatán. A fiatal herceg nagy uritársaságának élén huszártiszti egyenruhában, díszes rózsacsokorral fogadta a kitűnő művésznőt, akinek tiszteletére izletes uzsonnát tálatatott fel. A herceg jobbján az asztalnél a művésznő foglalt helyet, mi pedig a társulat tagjai azzal fűszereztek az uzsonna idejét, hogy szépen összetanult kvaretett dalaikból elénekeltünk néhány magyar számot a főuri vendégek szórakoztatására.

Uzsonna után felkerekedtünk és a vár felügyelő kalauzolásával felkapaszkodtunk a nagy magasságban fekvő várba és megtekintettük annak minden nevezetesebb részletét és kiváló izléssel restaurált termeit. A történelmi nevezetességű várat a szatmári békekötés után 1722 ben III. Károly király Koháry István grófnak adományozta és így jutottak a murányi uradalmak a Kóburg—Koháry hercegek birtokába.

A Kóburg herceg által a vár mellett épített turistaház kapujában a művésznő meghatottan állott meg és régi emlékein elmerengve, finom csipkekendőjével szárítgatta sűrűn hulló könyeit. Prielle Kornélia annak idején tudvalevően Petőfi Sándor menyasszonya volt és ezek az emlékek újultak fel a nagy művésznő lelkében

TÁRCZA.

Murány vár ura.

(Emlékeimből.)

Írta: DERÉKI ANTAL.

A hetvenes évek vége felé a régi Nemzeti Színház illusztris művésznőjének, Prielle Kornéliának az az eszméje támadt, hogy — megfosztva magát a nyári vakáció pihenésre szánt idejétől, — vendégzereplési körutra indul valamelyik vidéki színtársulattal. Választása Gáspár Jenő jónévű társulatára esett, mely a felvidéki városokat járta be évenként, a művésznőnek pedig régi vágya volt a felvidék remek tájainak megismerése.

Megállapodás szerint a művésznő az egyes kiszemelt városokban a „Kaméliás hölgy”, „Holt szív”, „47 ik cikk” és „Női harez” című darabokban a fő női szerepeket játszotta el, a társulat pedig saját erejéből bemutatta három esztén Tóth Ede legsikerültebb népszínművet. A vendégzereplési körut Eperjesen vette kezdetét, majd Kassán, Miskolcon, Rozsnyón, Besztercebányán, Selmeczbányán, Máramaroszigeten, Losoncson és Rimaszombaton át, Nagyrőcsén nyert befejezést. A művésznőt megérkező sekor minden városban bandériumokkal, hölgyküldöttségekkel, csokrokkal, virágokkal fogadták és az előadások folyamán is mindenhol kivételes ünneplésben részesítették. A városok egymással vetélkedtek, hogy az országos hírű, nagy művésznőnek utját minél változatosabbá és kellemesebbé tessék és mindenhol akadtak olyan tisztelői, akik saját négyfogatukon szállították új állomására. A művésznőt láthatólag elragadták a vidék természeti szépségei és a szünnapokat arra használta, hogy az egyes tájak különleges nevezetességeit megtekinthesse. Utolsó utjában Rimaszombatból Nagyrőczeré,

*) A „Magyarország” múlt évi december hó 29-iki számából közöljük ezt az érdekes gömöri vonatkozású történetet. Szerk.

lakosai még mindig el vannak adósodva a községi pótdó 150%, az eddigi jegyzések összege 310000 korona. — A hadikölcsön jegyzésénél *Csorbai* Endre községi jegyző segítségére csak az ottani postamester volt.

A rimakokovai hitelszövetkeztnél a hetedik hadikölcsönre 518200 korona jegyzés történt. E valóban szép eredmény a hitelszövetkezeti vezetőség hazafias és lelkes ügybuzgalmának s a lakosságnak ezen intézettel szemben tanúsított bizalmán kívül köszönhető rimakokovai *Knöpfler* Károly nagybirtokosnak, aki jó példává elől járva, a rimaszombati takarékpénztárnál jegyzett 50000 koronán felül, itt is ugyanilyen összeggel járult fent feltüntetett összegű hadikölcsön gyarapításához. — Köszönhető a siker még *Csorbai* Endre forgácsfalvai jegyzőnek, aki a szegény község lakosaitól 27200 koronát gyűjtött a célra, s a rimakokovai állami iskola tantestületének, melynek tagjai nemcsak szóval agitáltak a siker érdekében, de maguk is az eddigi jegyzett 27500 korona hadikölcsönüket 11550 koronával növelték.

A gömörhosszúsi körjegyzőségben a VII-ik hadikölcsönre 45250 korona jegyzés történt, melyből lombarddal csak a községek mint erk. testületek jegyeztek 13000 koronát. Érdemes feljegyzésre, hogy ezen szegénysorsu községekben a VII-ik hadikölcsönre egynegyed millió koronát gyűjtött *Lenkey* Béla körjegyző, amely összeg a községek jegyzéseit kivéve, mind készpénzzel történt.

A VII. hadikölcsönben *Pelsőz* község polgársága 209250 koronát jegyzet; ebből a község mint erk. testületé 15000 korona jegyzés. — A község lakosai a hét hadikölcsönben már mintegy másfél millió koronát jegyeztek s ez sok tekintetben érdeme *Czékus* István főjegyző agitálásának.

a turistaház kapujában, amikor késsel bevésve találta a következő szavakat: „Petőfi Sándor 1846. július 14. é. Alatta pedig *Tompa* Mihály későbbi, sajátkezű vésése látszott. A vár felügyelősége a két értékes feliratot üvegfedél alá foglalta, hogy kegyeletesen megóvja a utókor számára.

Miután a várhegy ormáról gyönyörködve szemléltek a messze látható elragadó vidéket, az est beálltával hazafelé indultunk szekereinken. A fiatal herczeg szívélyesen elbucuzott tőlünk és megígérte a művésznőnek, hogy legközelebb megnézi Pesten, mikor a Nemzeti Színházban valamelyik parádés szerepét játssza.

Hogy beváltotta e ígérteit, azt teljes bizonyossággal nem merem állítani, de szükségesnek tartom feljegyezni, hogy a fiatal herczeg vagy mint ő büszkén nevezte magát: „a *murányi gróf*“ látogatásunk egész ideje alatt kifogástalan magyarsággal és olyan leereszkedő, szeretetreméltó, közvetlen hangon társalgott velünk, hogy emlékéit örök időkre megőriztük szívünkben.

A szász-köbörgei herczeg, *Murány* vár urát 1887. július 7. é. megválasztották bolgár királynak és csakhamar megnyerte népének szeretetét. Most 56 éves és mint hűséges szövetségünk, együtt harcol velünk. A magyarok iránt táplált szeretetét és rokonszenvét, mind a mai napig megőrizte, udvartartásában sok magyar alkalmazott van és *Csipkay* János, a titkos kabinet titkára — akit ez előtt hat évvel kedvelt meg, mikor édesanyja látogatására a magas Tátrában tartózkodott — szintén tösgyökeres magyar ember és nagy lelkiismeretességgel magyar nyelven intézi magas urának magyar vonatkozású ügyeit.

Sok, nagyon sok külső és belső ellenségünk mellett; jóleső megnyugvást találhatunk a tudatban, hogy *Ferdinánd* király, a bolgárok czárja, *Murány* vár ura, nekünk magyaroknak mindig őszinte, melegszívű barátunk és megbecsülünk volt és hogy a most folyó, vérzivataros napok talán még közelebb juttatták a magyarság hálás szívéhez...

Hírek a gömöri közéletmezés és közellátás világából.

Az alispán nyilatkozik a rekvirálásokról a „Gömör-Kishont“-nak.

A múlt számunkban megírtuk, hogy egyezer waggon termény beszolgáltatására lett vármegyénk kötelezve s alig vitte el lapunk ezt a hírt a vármegye közönségének, máris újabb rendelkezés érkezett a megyeházára, mely ötszáz waggon burgonyának rekvirálását írja elő.

A rekvirálásokról ügyében a múlt év december 30. án tisztí értekezlet volt a vármegyeházán s ennek eredményeképpen a gyengélkedő dr. *Fornet* Gyula alispán helyett dr. *Sóldos* Béla vármegyei főjegyző a hó 2. án Budapestre utazott, hogy a vármegye főispánjával együtt egyrészt tájékoztassa a közéletmezési minisztériumot a vármegye terméseredményéről, másrészt a rekvirálás foganatosítása tekintetében utasításokat kérjen. E hó 4. én érkezett vissza a főispán és a megyei főjegyző s most már egy pár nap múlva megjelenik az alispáni rekviráló rendelkezés.

Hogy olvasóközönségünknek ezen mindenkit nagyon érdeklő kérdéssről alapos híradással szolgálhassunk, felkerestük dr. *Fornet* Gyula alispánt, aki betegségeből felépülve, a hó 5. én elfoglalta hivatalát s ő a következőkben volt szíves a „Gömör-Kishont“ olvasói számára nyilatkozni:

„Óriási erőfeszítés kell ugy a közönség mint a hatóságok részéről ahhoz, hogy a vármegyére kivett egyezer waggon termény és 500 waggon burgonya berekviráltassék. Nekem az az impresszióm, hogy van még termény a vármegyében s ha a rendelkezésekre adott katonai segédlet s a közigazgatás ambíciója ki tudja küzdeni az elrejtett készleteket, akkor ezzel a vármegye egész közönségének óriási szolgálatot tesz, mert az esetben nem lesz szükség a fejkvótának leszállítása. Megvallom őszintén, hogy ehhez a fegyverhez nem akarok nyulni, és mindaddig nem is fogok nyulni, míg arra felsőbb hatóságok vagy a rekvirálás nem remélt eredménytelensége nem kényszerít, mert a fejkvóta leszállítása épen azokat sújtaná, akik nehéz fáradságok árán szerezték be szükségleteiket s akik a törvényes adaggal rendelkeznek. Olyan időkben élünk, hogy félre kell tenni minden személyi vonatkozású tekinteteket s becsületbeli kötelessége ezen vármegye lakossága érdekében mindenkinek bejelenteni a tudomására jutó visszaéléseket, eltitkolásokat, elrejtéseket és szabályellenes felhasználásokat.

A burgonyarekvirálás eredményének biztosítása csakis a vermek feltárása útján lenne eszközölhető s mivel ez a mostani kemény hidegek mellett veszélyeztetné nemcsak a rekvirálandó burgonyát, de a jogosan visszatartott és elvermelt mennyiségeket is, ezen rekvirálási eljárásnak későbbi időpontra való elhalasztása érdekében felírok a közéletmezési miniszterhez s egyben azt is kérem, hogy a rekvirálandó burgonyából első sorban vármegyém tekintélyes — 326 waggont kitevő — szükségletét elégíthessem ki.

Bő és megleghangu kommentárt lehetne írni ehhez a nyilatkozathoz, a melynek minden sora arról tanuskodik, hogy az alispán erősen és gerincesen védi a vármegyeje nagy érdekeit s ezzel legszebben teljesíti kötelességét.

Megemlítjük, hogy a burgonyarekvirálás ellenőrzésével a közéletmezési miniszter *Mofzes* Károly főhadnagyot, a vármegyei takarmánybizottsághoz beosztott tisztet bizta meg.

Leszállítják a cukor adagokat.

A közéletmezési miniszter a rendkívül csekély cukorkészletekre való tekintettel úgy rendelkezett, hogy az átlagos fejkvóta havi 500 gr-ot meg nem haladhat s az életviszonyaiknál fogva különleges elbírálást igénylő egyének (a rendelkezés szerint: tisztviselők, nagyobb városok lakosai, vasuti alkalmazottak, bányamunkások, ipari munkások, betegek, terhes és szoptató nők) makszimálisan 750 gr. cukrot kaphatnak havonta. A cukoradagjaink tehát a leszállítás előtt állanak s a keserű élet úgy látszik egyre kevesebb édesítőt talál,

A vetőmag szükséglet biztosítása tárgyában pontos intézkedés jelent meg a héten. A vetőmag iránti igények az alispán útján jelentendők be s ezek legkésőbb január 15. ig tartoznak a bejelentést elvégezni. Csakis azoknak az igényét veszik figyelembe, akiknek nincs vetőmagjuk. A kiosztott vetőmag árát a tisztítás, bizományi s szállítási költségek számbavételével az árpánál 62, a zabnál 56, a fajtengerinél 59, a közönséges tengerinél 56, a kölesnél 58 koronában állapították meg zsák nélkül. Itt említjük meg, hogy a luczernamagkészletet a kormány a 4601. sz. rendeletével tudvalevőleg zár alá helyezte és intézkedett, hogy a zár alá vett készletet a H. T. az október 2. án megállapított áron köteles a birtokosoktól átvenni. Tájékoztatóul megjegyezzük, hogy ez az ár a következő: nagy arankamentes nyers luczernamag 750, nagy arankás tisztítható nyers luczernamag 700, nagy arankás tisztíthatatlan nyers luczernamag 640, tisztított, de nem teljesen arankamentes ólomzáralt luczernamag 935 korona.

A kukorica ára január 1. től fogva ismét változik, illetve drágul. Eszerint a közönséges vörös tengeri 36.70, a morzsolt 44 kor., a fajtengeri pedig vörösen 38.95, morzsoltan 47 kor. métermázsánként. Január 1. től fogva az igénybevett tengericsutka után métermázsánként 8 koronát fognak fizetni.

Miért nincs petroleum? Egy hónapja nem érkezett nagyobb petroleumszállítmány a vármegyébe s ennek szomorú következményeit mindenki érzi, aki tudja azt, hogy a sötétség munkátlanúságot is jelent s hogy mily tűzveszélydelmet rejt magában az a felkapott szokás, hogy a reggeli marhaetetéshez ugy világítják meg az istállókat, hogy szalmát gyujtanak meg az istálló közepén. Érdeklődtünk a petroleumhiány oka felől s megtudtuk, hogy az osztrák gyárakból december hóra kiutalt 320 mm. vármegyei kontingenaból még egyetlen kilo som érkezett meg, sőt hogy a bécsi Petroleumcentrálé a 320 mm. helyett csak 200 mm-át akar szállítani. Az alispán e tárgyban távirati uton kérte a kereskedelemügyi miniszter rendelkezését. — A „Hangya“ decemberi kontingense ugyancsak osztrák finomítottól lett kiutalva s hogy mikor fog megérkezni, az óriási kérdés, mert a bécsi petroleumközpont még nem is tud arról, hogy a „Hangya“ szövetkezetek részére is kell szállítania. — A vármegye részére az említett két waggonból egy már utban van s ha a vonatzárlatok nem rekesztik meg és be is ér, abból édes kevés jut majd egy háztartásra. Január hóra 3 waggont utalt ki a kereskedelemügyi miniszter a vármegye részére. Egyszóval papi ron szépen el vagyunk látva.

Miért nincs szappan? Egy újabb nehéz kérdés! Mért vagyunk szappan nélkül és miért nem szállítja le az Áruforgalmi r.-t. az alispán által még a múlt év november havában kiutalt mennyiséget. Erre a kérdésre azt a feleletet kaptuk, hogy mert a Debreczeni Gőzszappangyár nem szállítja a november havi kontingensét. Ez a szomorú vizasztalás — sajnos — nem változtat azon a helyzeten, hogy kórházainkban a betegek és fehérművek tisztántartása a szappanhiány miatt lehetetlenné vált.

Termeljünk zöldséget.

Az Országos Zöldség-, Főzelék- és Gyümölcsforgalmi részvénytársaság akciója.

Alább közlünk egy felhívást, mely a vármegyei földbirtokos és gazdaközönségéhez van intézve s amely megleg megszívlelést érdemel:

„A háborus közellátás érdekében a Gömör és Kishontvármegyei nagybirtokosok, gazdálkodók és termelők hazafiaságára apellálva, tisztelettel kérem, hogy minden lehető te gyenek meg arra nézve, hogy a kertgazdaság által felvehető minden terményt a legintenzívebben termelni sziveskedjenek.

Ugyanis ma az országban, de különösen vármegyénkben a veteménykertészet a bolgárok hadbavonulásával majdnem semmivé vált s így a közellátásnál ez óriási hiányt és hátrányt jelent.

Az Országos Zöldség-, Főzelék- és Gyümölcsközpont, amely arra alakult, hogy a mag-

levő és kézbe vehető készleteket arányosan a közérdeknek megfelelően irányítsa, csak az esetben lehet képes a hozzáfűzött nemzeti és altruistikus feladatnak eleget tenni, ha minden tényező, birtokosok, gazdálkodók és összes hatóságok összefogva, a fent említett központot támogatva, átérzik annak fontosságát s minden igyekezettel odahatnak, hogy a kertgazdasági vetemények vidékünkön is minél tömegesebben és hathatósan termeltesék.

A termelvények feleslegének értékesítése igen gazdaságos és jövedelmező és azonkívül a gazdára minden irányban gond és teher nélküli, mert annak átvételét, az említett központ vármegyei megbízottja készséggel a legpontosabban eszközli készpénzfizetés mellett s azt a központ rendelkezésére adja további intézkedés céljából a köz érdekére.

Azt hiszem, hogy ezen rövid vázlat is kellő képet nyújt arra nézve, hogy mily fontos ezen kérelmem megszívlelése ugy a gazdák jogos érdekében, mint a közellátás nemzetgazdasági szempontjából is.

Végül pedig a veteménymag beszerzése ügyét is előbbre lendíteni óhajtanám s a tisztelt gazdaközönség ez irányu gondját kevesíteni, miért is kérem szives értesítéseiket adni arra nézve, hogy kinek mennyi és mily magból van fölöslege, vagy kinek mire volna szüksége, hogy az nyilvánartva, minden érdeklődésre a kellő felvilágosítást és információt megadhassam.

Számitva, a tisztelt gazdaközönség és hatóságok szives megértésére és jóindulatára, valamint támogatására, kérem esetleges ez ügyre való hasznos propositiójukat s vagyok

hazafias üdvözléssel:

Kern S. Ödön,

Az Országos Zöldség, Főzélék és Gyümölcs Forgalmi r.-t. Gömör és Kishontvármegyei megbízottja.

A „Gömör-Kishont“ előfizetési díja:

Egész évre 12 korona.

Fél évre 6 korona.

Egyes szám ára: 24 fillér.

Sziiveszter-estély a Hungáriában.

Az ó év utolsó estéjén meleg sikerű és tarka estélyt rendezett egy ambiciózus gárda a „Hungária“ szálloda nagytermében. Az estély tiszta jövedelmét a losonci 25 ik közös- és a beszercebányai 16 ik honvéddyalozozred özvegyei és árvái alapja javára ajánlotta fel a rendezőbizottság s így a közönség erkölcsi kötelességét vélte teljesíteni, mikor kedves kegyeibe fogadta a nemes célzatu mozgalmat.

Keveset mondunk, ha azt állítjuk, hogy szufolásig megtelt a nagyterem és semmit sem tölözünk, ha konstataljuk azt, hogy az estély műsora zajos és erőteljes sikert aratott.

Dr. Angyal István ötletes konferánza vezette be az előadást s utána a „Modern Szinpad“ egy nagyszerű tréfája, a „Tik-tak“ került színre. Komáromy Irénke természetes és kedves alakítást adott, Bodor Lászlónak megérdemelt sikere volt, Makovits Jenő a szinpad karakterizálás nagyszerű példáját adta ugy ebben a tréfában, mint a „Dini és Dani“ című kis darabban. Ebben kitűnő alakítást nyújtott Szlatinszky Icuka is.

Donóth Boriska énekszámai a könnyed muzsika népszerűségén kívül a hangja kedves tisztaságával is hatást értek el, testvérével: Ferenczcel együtt előadott duettjei színesek és mozgékonyak voltak.

Remenyik Margitka egy mulatságos monológ után kapott sok tapsot, Pósztory Edithke is klasszikus szépséggel és művészettel játszott a songorán.

Dr. Angyal István scenirozott háborus dalokat énekelt s a hatásos beállítás mellett az előadása is élvezetes volt.

Szabó Margitka bájos közvetlenséggel és helyes felfogásban interpretált verseket.

A zongorakiséretetek Bálint Tivadar látta el finoman és igaz hozzáértéssel, dr. Angyal István minden szám előtt szellemesen konferált.

As előadás után kitűnő hangulatu táncmulatság volt.

Búcsúzás.

Közel négy évtizede annak, hogy a „Gömör-Kishont“, a vármegye egyik sajtóorganuma tulajdonomba került s ez idő óta — miként az édes szülő rajongásig szeretett egyetlen gyermekét dédelgeti, — én is szívem-lelkem minden érzésével, összes tudásommal és legbuzgóbb igyekezetemmel arra törekedtem, hogy a lap a hozzáfűzött várakozásoknak mindig megfeleljen, lehetőleg minden igényt kielégítsen.

Az én személyes ügyeim nem igen zaklattam a közönséget, s minden egyéni érdekem háttérbe szorult a nagyközönség és a köz érdekeivel szemben. Boldog meglegedés érzete töltött el, ha a lappal olvasóink meg voltak elégedve, s mindig készséges támogatója voltam a szerkesztőségnek és a lap munkatársainak abban a komoly törekvésben, hogy a lapot minél magasabb és tekintélyesebb színvonalra emeljék. Most 37 évi munkásság után előrehaladott korom és egészségem fogyatékosága parancsolólag készítet arra, hogy a lap technikai munkáit teljesen visszavonuljak s a teret fiamnak: *Rábely Károlynak* engedjem át.

Lelki nyugalommal és a meglegedettség jóleső érzetével tekintek vissza a lap tekintélyes, szép multjára, mert elmondhatom, hogy az mindig — a legnehezebb és legváltóságosabb időkben is — igyekezett tárgyilagosságát megőrizve, lelkes buzgósággal szolgálni a vármegye közérdekét, s a legszebb reményekkel tekinthetek a jövő elé, mikor a lap szellemi részének vezetését kipróbált, jó kezekben látom s ismerem a technikai részt átvállalt fiam munkabírását és nemes ezélu törekvéseit.

Kedves kötelességem a bucsu nehéz pillanatában elsősorban is a lap jelenlegi és volt szerkesztőinek és munkatársainak sohasem muló hálámat és köszönetemet kifejezni odaadó, buzgó és készséges támogatásukért. — Köszönetemet és hálámat fejezem ki a lap előfizetőinek és jóindulatu barátainak és szives pártfogásukba ajánlom fiamat: *Rábely Károlyt*, kire 1918. január 1-től kezdve a „Gömör-Kishont“ kiadói és tulajdonjogát átruháztam abban a reményben és meggyőződésben, hogy ő is az enyémhez hasonló ügybuzgósággal, lelkiismeretességgel és hozzáértéssel fogja vezetni és fenntartani a lapot, mely hosszú munkásságom ideje alatt valósággal szívemhez forrott.

Végül kérem a lap előfizetőit és barátait, hogy engem kedves emléktükben és jóindulatukban továbbra is megtartani sziveskedjenek.

Rimaszombat, 1918. január 2.

- Id. Rábely Miklós.

Hírek és vegyesek.

Pianó.

Soha el nem készülő operettünk sápadt hőse: Tenebria, nem tud meghalni bennem.

Ez a furcsa ember — akit egy kávéházi asztalnál pingáltam ki a képzeletemben egy álmat szerető cimborámmal — talán végigkíséri az életemet, talán velem fog befektüdni abba a kellemetlen lúdába, amely minden élet végét, minden melegség kialvását jelenti.

Lehet, hogy talán tényleg élt ez az ember. Az őse hercege volt vagy csavargó, a lelke hótiszta volt vagy kegyetlenül gonosz, a szerelme — amely felbukkant tágas kastélyok termeiben és komor zárdák kapui előtt — talán az örök fiatalág lángolása volt, talán kiszámított élni tudás, ki tudja?!

Lehet, hogy élt mint én, végigszaladta a fiatalág cirkuszának kivilágított porondját mint én, tapsoltak neki és nevettek rajta, meg-simogatták és lesajnálták — akárcsak engem és mindenkit, aki többet akar és mer élni, mint a hány centiméter a szokás colstokján szerepel.

Ez a Tenebria, ha most eljönne ide, ha megfoghatná a ti szíveteket, gömri lányok, ugyan mit vinne magával?

Talán egy lila violát, — mert ez volt a kedvenc virága — amit nedves szemmel nyomott a kezébe egy robogó vonaton az édes, talán két rövid sort vékony, karesu betűkkel meg-írottat, ami visszavárásiól sir, talán egy sokat beszélő kézzsoritás emléket, talán azt a nehéz és virrasztó éjszakai fájdalmat, hogy Ő sem tud aludni, neki is meleg és unott a párnája, talán egy pajkos kaczagást, míg a szemben a szív fájdalma ég s míg ugy érzi egy elszoruló lélek, hogy meg kell halni, mert szebb a halál, mint az életnélküli élés.

És ha eljönne ide, vajjon megtalálna-e engem és szeretne-e engem és eljönne-e hozzám, lenne-e a beszélgető és mindent elmondó kedves barátom?

Megérezné-e, hogy hol találja meg azt a kicsi sarkot, amelyben gyenge a fény, sok a meleg, kinyílik a szív és fájni kezd.

Vagy ő is a háboru filozófiáját kergetve a czukorjegygyel törődne, az embereket szidva, a lányokat sajnálva, a pénz után futna, mint a többiek? *Glin.*

Személyi hírek. *Putnoky Mór*icz főispán e hó 4 én Rimaszombatba érkezett s e hó 14 ig itt marad.

Dr. Söldos Béla vármegyei főjegyző az elmúlt héten fontos közlélemezési kérdések megtárgyalása végett a fővárosban tartózkodott.

Az alispán betegsége. Megirtuk, hogy *dr. Fernet Gyula* alispán meghülés következtében beteg volt s hivatalának vezetését sem láthatta el. Örömmel adjuk hírtül, hogy az alispán betegségeből felépült s átvette hivatala ügyeinek intézését.

Uj kamarás. Városunkban és vidékén a hét folyamán széles körökben nagy örömmel szereztek tudomást arról, hogy farkasfalvi *Farkas Zoltán*, kerületünk népszerű országgyűlési képviselője, huszárhadnagy, magas királyi kegyben részesült, mennyiben ő Felsőge neki a cs. és kir. kamarási méltóságot díjmentesen adományozta. Az uj kamarást mindenfelől meleg gratulációban részesítik, s mi is szívélyesen üdvözljük őt a szép kintüntetést alkalmából.

Kormánybiztos eskütétele. A hadigondozással kapcsolatos ügyekre kinevezett *Kállay Ubul* kormánybiztos, akinek hatáskörébe vármegyénk is beletartozik, a miniszterelnök kezébe letette a hivatali esküt. A kormánybiztos meglehangu átiratban értesítette a vármegyét arról, hogy működését megkezdi.

Választás. A vármegyei tisztviselők országos egyesülete a múlt év december hó 29 én tartott közgyűléésben *dr. Fernet Gyula* alispánt az egyesület igazgató tanácsába bevalasztotta.

Esküdtézéki elnökök. A rimaszombati kir. törvényszéknél az esküdtébiróság elnökül 1918 ra *Cseh István* kir. törvényzéki elnököt, helyettes elnökül pedig *dr. Muszter Miklós* kir. törvényszéki tanácselnököt jelölte ki a kassai ítélőtábla elnöke.

A miniszter karácsonya. A „Szepesi Lapok“ folyó hó 1 ei számának hasábjain *Nároy J. Albert* nyug. lapszerkesztő élénk tollal emlékezik meg gróf *Serényi Béla* kereskedelmi miniszter, v. b. t. tan., putnoki orsz. képviselő és nagybirtokos ezidei karácsonyáról, melyet a kegyelmes ur *Friedl György* putnoki gyárigazgató kedves családi körében töltött. A miniszter a késő éjjeli órákig maradt a szives vendéglátó család társaságában, s a súlyos állami gondok terhe alól e kis időre felszabadulva — kellemesen, jól érezte magát.

Szerkesztőségünkől. Komoróczy Miklós rosznyói tanár, a jónévtű ethnografus és író ez év január hó elsejétől lapunknak rendszeres munkatársa lett.

Katonai kitüntetések. A koronás arany érdemkeresztrel a vitézségi érem szalagján lett kitüntetve az ellenség előtt tanusított kitűnő szolgálatai elismerésül Scaltinszky András 16 ik honvédegyalozredbeli tart. hadnagy, gázdászati tiszt.

Legfelsőbb dicsérő elismerésben részesült a kardok adományozása mellett: Tomes Endre 16. gyalozredbeli tart. egészségügyi hadnagy.

Kulich András 16. honvédegyalozredbeli népfelkelő vitéz magatartásáért bronz vitézségi éremmel tüntettetett ki.

Katonai előléptetés. Népfelkelő főhadnaggyá lett kinevezve május 1-ei ranggal a városunkbeli Vladár József, a 16. népf. parancsnokság nyilvántartásában levő népfelk. hadnagy — városi tanácsos.

Ezüst signum laudis. Tóthy János huszárfőhadnagy az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásáért az ezüst signum laudist kapta a kardokkal.

Szepesi Otthon. A „Szepesi Lapok” az egészséges lokálpatriotizmus lelkes híve a fővárosban egy szepesi otthont akar létesíteni s e tekintetben meleg hangú felhívást intézett a „Kipserék”-hez. A felhívásra elsőnek a szepességi születésű Friedl György putnoki gyárigazgató jelentkezett s 500 koronás adományt küldött kedves hangú levél kíséretében a nemes célra.

Halálozások. Hedrii Hedry Pál min. tan., löcsei kir. pénzügyigazgató december 26 án 63 éves korában Lőcsén rövid szenvedés után elhunyt. Halála széles körökben keltett őszinte részvétet. Az elhunytat neje: a városunkbeli származású Bronts Gizellán — előbb Nagy Ferencz né — kívül kiterjedt előkelő család gyászolja. Temetése 28-án Lőcsén nagy részvét mellett ment végbe.

Az „Északmagyarország”-ban egy minket is érdeklő gyászhirot olvasunk, dr. Barta — előbb Schweighofer — Ferencz volt turóczenzmártoni, utóbb békési kir. közjegyző, volt országgyűlési képviselő, ki pályafutását itt, mint a dr. Cziner Miksa élénk forgalmu ügyvédi irodájának vezetője kezdte s ifjúsági mozgalmainkban tevékeny részt vett, decz. 24-én, 51 éves korában, boldog házassága 7-ik évében elhunyt s 26-án nagy részvét mellett temették el Békésen. Özvegyén szül. Marzvinján Annán kívül egyetlen fia: Ferike, édesanyja és kiterjedt rokonság gyászolja az elhunytat.

Bombik Györgyné szül. Dombi Julia városunkban f. hó 2-án 46 éves korában meghalt. F. hó 4-én nagy részvét mellett temették.

Testelbaum Samuné szül. Moskovitz Rezsian f. hó 2-án 38 éves korában elhunyt. 4-ikén temették el.

Princz Bertalan helybeli italmérés tulajdonos nehány hónapos kis fia: Zoltán, december 29-én meghalt, 31-ikén temették.

Frommer László 5 éves gyermek decz. 30-án elhunyt. 1-én temették.

Városok államségelye. A belügyminiszter az 1918. évre a következő államségelyeket állapította meg a vármegyénkbeli rendezett tanácsú városok részére: Dobsina 11000, Nagyrőcze 11000, Jolsava 14000, Rimaszombat 20500, Rozsnyó 14000 korona.

Közigazgatási bizottság. A vármegyei közigazgatási bizottság e hó 14-én hétfőn tartja rendes havi ülését, mely a folyó évben első ülése lesz s melyen az egyes albizottságok alakulnak meg.

Vakáció meghosszabbítás. A karácsonyi vakációt a vallás és közoktatásügyi miniszter rendelkezésével az állami iskolákban két héttel meghosszabbították a fűtőanyag hiánya miatt s így január 17-én kezdik meg a tanítást a helybeli állami elemi és polgári iskolában is. A rimaszombati egy. prot. főgimnáziumban a tisztai egyházker. ev. püspök rendelete szerint szintén január 17-én kezdik a tanítást.

Nyugtázás. Szentiványi József bejei nagybirtokos címünkre a m. kir. postatakarékpénztár útján 40 koronát küldött a célból, hogy azt a Fehérkereszt egyesületnek adjuk át újévi üdvözlét megváltása címén. A nemes célzatu adományt rendeltetési helyére adtuk.

Érdekes ajándék Andrassy Géza grófnak. A király — mint a „Magyarország” írja — Andrassy Géza grófnak, a 3. szegedi honvédegyalozredhez beosztott szolgálaton kívüli viszonyban lévő ezredesnek az ellenség előtt tanusított vitéz magatartása elismerésül a harmadosztályú vaskoronarendet adományozta a hadiékítménnyel és a kardokkal. A hatvankét éves gróf különböző lovas sportok, főleg a póló-játék propagálása révén tudvalevően egész generáció tartalékos tisztet nevelt a hadseregnek. Adományaival pedig több ezred katonáinak özvegyei és árvái sorsán enyhített. Nemrég a kassai 5. honvédegyalozred özvegyei és árvái részére huszezer koronát adományozott. Fia, Manó gróf pedig, ennek a huszárezrednek hadnagy, tizezer koronát juttatott az ezred özvegyeinek és árváinak. Géza gróf nagyobb összeget adott a 25. sz. gömör-rógrádi, valamint a 66. zempléni gyalozred özvegyeinek és árváinak is. A 25. gyalozred parancsnoka, Zitrich ezredes a múlt napokban érdekes, orosz fegyverrel átlőtt gyalogsági szuronyt küldött az ezred jöltevéjének, Andrassy Géza grófnak. A szurony felső részén ezüst lapon a következő felírás olvasható: „A 25. gyalozred nemes pártfogójának frontlátogatása emlékéül Zitrich ezredes.”

Jótekonyczélú előadások. Pelsőczön egy tarka műsorú kabaré tartatott a múlt hó 26-án a pelsőczyi elhalt katonák özvegyei és árvái, továbbá a pelsőczyi hősi halált halt katonák emléktáblájának alapja javára. — A fényes sikerű előadás és pompás táncmulatság tiszta jövedelme 907 korona 80 fillér volt.

Székároson a múlt hó 26-án nagyszertűn sikerült jótekonyczélú előadást és táncmulatságot rendezett a ref. egyház s a fényes anyagi sikert jelentő 100 koronás tiszta bevételt a Gömör megyei Fehérkereszt egyesület javára ajánlotta fel.

Kaszinói teacostély. E hó 5-én, szombaton este kedélyes összejövetelt rendez a rimaszombati fiatalok a Vármegyei Kaszinó helyiségeiben. Az estélyre külön meghívókat nem adtak ki, csak a kaszinóban kitett meghívó invitálta meg a tagokat. Az estélyen Friczi Lajos és Kalocsy Lajos muzsikál és Márkus Samu fog teát szervizolni. Az estély sikere minden bizonyossággal nagy lesz.

Igazgatósági ülés. A kerületi munkásbiztosító pénztár igazgatósága múlt vasárnap, december 30-ikán id. Ribély Miklós elnöklésével ülést tartott, melyen az új miniszteri rendelettel kapcsolatos intézkedéseket tárgyalták Molnár Lajos igazgató referátuma alapján. Még több betegsegélyezési, baleseti, kártalanítási és folyóügyet intéztek el s az ülés végén az elnök meleg hangon mondott köszönetet az igazgatóság tagjainak érdeklődésükért, a tisztviselői karnak és külön is Molnár Lajos igazgatónak, a pénztár orvosi karának és főorvosának, dr. Kármán Aladárnak, kik megannyian buzgó és eredményes működést fejtettek ki a pénztár adminisztratív és kifogástalan betegellátása érdekében. Kérte őket, hogy az új évben is támogassák az intézmény érdekeit és a nagy célok szolgálatára hivatott intézmény érdekében tartsák meg eddigi készségüket és lelkiismeretes működésüket továbbra is gyakorolják. — A kölcsönös boldog újévet kívánások után az ülés véget ért.

A kereskedelmi és Iparkamara teljes ülése. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara a múlt év december 29-én tartotta évről teljes ülést Kócs Samu kir. tan. elnöklése alatt. Több fontos ügy elintézése után megállapították, hogy az iparos tanonczotthonok a háboru utáni ipari életben fokozott jelentőséghez jutnak, mint kitűnő nevelési eszközök. Ezen kérdéshez Sulán Béla kamarai tag, rosznyói iparos is hozzászólt.

Új kézben egy gömöri vállalat. A „Concordia” Sárkány J. Károly örökösei vasöntő r. t., mint értesülünk gazdát cserélt. A társaság összes bányá és vasműveit egy Magyar Általános Hitelbank égisze alatt álló új alakulású társaság vette meg. A részvénytársaság a múlt év december hó 27-én tartotta meg tisztségülését Csetneken, ahol különösen a társaság volt tisztviselőinek nyugdíj-ügyei s egyéb szerzett jogai nyertek végleges elintéztet.

Értesítés. A Szilveszter-estre vonatkozó elszámolást, miután még mindig érkeznek adományok, e lap legközelebbi számában közöljük. A rendezőség.

A Társaság legújabb száma is változatos előkelő tartalommal jelent meg, Gergely István a főudvarmesterről írt megkapó jellemrajzot. Török-Kovács Hermin betegezi elbeszélései. Bardocz Árpád, Beöthy Zsigmond és Fáy József versei, érdekes társaság és divatrovat egészítik ki a lap tartalmát. A képek között Izabella főhercegnő és Hertlich gróf kanzellár képét közli a lap, mely januári hó számában kezdi meg Drasche Lázár Alfréd „Tűzkereszt” című regényének közlését. A „Társaság” előfizetési ára negyedévre 20—K. A Társaság kiadóhivatala Budapest, IV., Reáltanoda-utca 18.

Felrobbant töltény. Murányalján múlt héten Kriván János nevű gyermek Vrbjár Pál 9 éves iskolás fiúnak dinamit töltényt adott ajándékba. A kis Vrbjár a töltényt a tűzbe dobta, az felrobbant s jobb keze három ujját elszakította. F. hó 3-ikán beszállították a kórházba.

Közönetnyilvánítás. A Gömör megyei Fehérkereszt egyesület javára befolyt dr. Krausz Gyuláné útján: Csillag István Budapestről 25 koronát, a szekárosi ref. egyház a folyó hó 26-án rendezett táncmulatság jövedelme fejében 100 koronát, Fodor Jenőné újévi napján 1 kosár almát, Szent István József Beje újévi üdvözlét megváltása címén 40 koronát küldött. — A szíves adományokat hálással nyugtázza: Lukács Géza, ügyvezető elnök.

Rimaszombat és vidéke jótekonyczélú nőegyesülete karácsonyfájára Szántó Sándorné Tiszolcz 5 kor. adott. Hálás köszönettel nyugtázza az elnökség.

A Vöröskereszt egyesület céljaira vették és hálás köszönettel nyugtázzuk a következő szíves adományokat: Szántó Sándorné Tiszolcz 5 korona, Pavella Mihály Tiszolcz 5 k. Császár Károly Meleghegy 10 k. N.N. 2 k. Cseh Istvánné Madarász Margit 5 k. Egy magát megnevezni nem akaró egyén 200 korona. Az elnökség.

Az Apolló állandó színháznak mozgalmas újéve volt, a mennyiben folyó hó 1-én zsúfolt házak előtt kerültek bemutatásra a szép slágerdarabok. — „A mostoha gyermek” egyike a legügyesebben összeállított és rendezett daraboknak. — A műsor következő: január 5—6: „Judás leánya”, filmregény. — Szerdán január 9-én: „Félelmetes üzenet” dráma. „28 ik Emánuel” vígjáték. — Január 12—13-án: „Gyanu” Ambrus Zoltán regénye.

Nyilt-tér.

E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

A rimaszombati kir. járásbíróság. B. 1861/2—17.

Ő Felsége a Király nevében!

A rimaszombati kir. járásbíróság mint bűntető bíróság az 1914. t. cz. 2-ik §-ában becsületsértés vétsége miatt Eisnitz Sándorné ellen indított bűnügyben a főmagánvádló vádja felett Langhoffer Viktor kir. járásbíró és Gilk Ferencz írnok jegyzőkönyvvezető részvételével Szántó Sándor magánvádló és vádlott képviselője Eisnitz Sándor jelenlétében Rimaszombatban, 1917. évi szeptember hó 24-ik napján megtartott nyilvános tárgyalás napján a vád és védelem meghallgatása után meghozta a következő

ítéletet:

Eisnitz Sándorné szül. Róth Gizella vádlott 27 éves, izr. vallású, ratkói születésű, tisztolcai lakos, magyar állampolgár, férjes, egy gyermeke van, ír, olvas, vagyontalan gyógyszerész neje, bűnös az 1914. 41-ik törvénycikk 2-ik §-ába ütköző becsületsértés vétségében, amelyet úgy követett el, hogy a folyó évi augusztus hó

23 án magánvádló: Szántó Sándor Tiszolcson — aki nagyközség jegyzője — előzetes kellemtelenségből kifolyólag parasztnak nevezte.

A kir. járásbírósa ezert Esnitz Sándorné vádlottat az 1914. 41. t. cz. 4. § a alapján (40) negyven korona pénzbüntetésre ítéli.

A pénzbüntetés végrehajtását a Bp. 1. és 3. §-a alapján 3 évi próbaidőre felfüggeszti.

A pénzbüntetés behajthatatlansága esetén a btk. 53. § a alapján (4) négy nap fogházra kell átváltoztatni.

A pénzbüntetés az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt kell végrehajtás terhével a rimaszombati kir. járásbírósa vezetőjénél az 1892: XXVII. t. cz. 3. §-ban meghatározott célra megfizetni.

A vádlott a Bp. 480. § a értelmében köteles az ezután esetlegesen felmerülő bünyői költséget az államkincstárnak megtéríteni; de a költségeket a kir. járásbírósa az 1890: XLIII. t. cz. 4. § a alapján egyelőre behajthatatlanoknak nyilvánítja.

Köteles vádlott a Bp. 489. § a értelmében Szántó Sándor magánvádlónak 42 koronát utanjárást fejében az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt végrehajtás terhével megfizetni.

Ezen ítélet egész terjedelmében a btk. 277. § a értelmében jogerőre emeltetése után „Gömör-Kishont” című hetilapban a vádlott költségén egyszer közzétenni rendeltetik.

Indokok:

Magánvádló azon panaszszal élt a kir. járásbírósnál, miszerint vádlott őt a folyó évi augusztus hó 23 án Tiszolcson minden ok nélkül parasztnak nevezte, s ezért kérte vádlottat megbüntetni.

Kittűzve a tárgyalás, vádlott nem jelent meg személyesen, hanem férje jelent meg helyette és így a tárgyalás a Bp. 523., illetve a Bp. 540. § a értelmében lett megtartva.

Vádlott férje beüsmerte a vádat és azt adta elő, hogy a felek között, akik egy hában laknak, egy közös csatorna miatt volt szóváltás és mert, hogy a magánvádló azt mondta, hogy kispont ahhoz a vádlott, hogy a csatornát eltávolíthassa, indulatában tényleg parasztnak nevezte a magánvádlót.

Mivel pedig a paraszt szó a jelen esetben — tekintettel arra, hogy magánvádló okleveles, s így tanult egyén, hozzá nagyközségi jegyző s nem paraszt — vele szemben megszegyenítő és meggyalázó vádlott cselekménye, az 1914: 41. t. cz. 2 ik §-ba ütközik és becsületsértés vétségének képezi tényálladékát és abban volt bűnnek kimondandó és bűnössége mérvéhez képest az ítélet rendelkező részében meghatározott büntetéssel sújtandó.

A költségekre vonatkozó intézkedés vádlott elíteltetésében leli indokát.

A büntetés végrehajtása azonban, tekintettel a vádlott fedhetlen előéletére, a sértés kisebb voltára és arra, hogy előzetes szóváltás után, felingerült állapotában követte el azt, a vádlott mint tulenyhító körülményekre, a Bp. 1. § a értelmében fel volt függesztendő.

Rimaszombat, 1917. szeptember 26.

Langhoffer s. k., kir. járásbíró.

Kiadmány hitelsül:

Gilk Ferencz, kir. bírósi kiadó.

Szerkesztői üzenet.

Mindazoknak, akik az új év alkalmából szíve üdvözléssel és jókívánataikkal felkeresték szerkesztőségünket, ez uton mondunk köszönetet és viszonzást.

P. S. Dombozsmosó. Bár sok az anyag és kevés a papír, az ily értékes cikkek számára mindig lesz helyünk. Legközelebb hozzuk.

K. M. Rosnyó. Szeretettel köszöntünk.

Cs. I. Pelsőz. A felülviztések lekötése csak akkor lehetséges, ha a kiadóhivatalunkkal a közlési díjakra illetőleg megállapodásra jut. Ha ez megtörténik, szívesen teljesítjük kerését.

Eladó ujságpapír

kilogrammonként

Szentpétery-utca 9. szám alatt.

Haszonbérleti hirdetmény.

Gömörmihályfalva község határában fekvő 205 m. holdas birtokomat, mely áll 133 hold szántóföldből, 30 hold rétből, 40 hold legelőből (erdővágás) és 2 hold belsőségből, falusi urilakkal, tágas udvarral, nagy gyümölcsös és konyhakerttel, gazdasági épületekkel — élő és holt felszerelés nélkül — 1918. november 1-étől (esetleg október 1-étől) bérbeadom. Komoly és kötelező ajánlatokat kérek 1918. február 1-éig alábbi címre, ajánlott levélben küldeni; évi 6000 koronán aluli ajánlatot nem vehetek figyelembe.

Netáni komoly vételajánlatokra is válaszolok.

Dr. FORGON LAJOS,

posta- és távirati főtanácsos

Pécsett.

Árverési hirdetmény

Alólirott királyi közjegyző közhírré teszem, hogy Tornalján részben a vasuti állomási, részben az állomás mellett lévő Reichmann-féle raktárban fekvő, összesen

68 mm. 39 kg. borókabogyó

Gescheit Sámuel tornaljai lakos, kereskedő kérelmére 1918. évi január hó 7-én d. e. 10 órakor nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett el fog adatni a következő feltételek mellett:

Kibocsátási ár 15387 korona 75 fill., de az áru a kibocsátási áron alul is eladatik. A vételi illetéket vevő viseli s tartozik az árut nyomban átvenni.

Kelt Tornalján, 1918. évi január hó 1 ső napján.

Dr. Király Kálmán,

kir. közjegyző.

Gömörmegyei városban székelő nagyobb pénztárat intelligens, óvadékképes pénztárnokot

keres. — Ajánkozhatnak középkorú, nyugdíjas vagy rokkant urak, kik irodai munkára alkalmasak. Ajánlatok a kor, eddigi működés és fizetési igények megnevezésével továbbítás végett dupla borítékban „Pénztárnok” jellegre a lap kiadóhivatalába intézendők.

Hirdetmény.

Pk. 617/3.—1916. sz. — Alólirott bírósági kiküldött az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. járásbírósa 1487/2.—1915. számú végzése következtében dr. Stern Jakab rimaszombati ügyvéd által képviselt Rimaszombati Kereskedelmi és Közgazdasági bank javára B. Tóth Dániel és társai ellen 500 korona erejéig 1916. évi márczius hó 27 ik napján foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 720 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: hirtó, lószerszám és eke nyilvános árverésen el fognak adatni.

Mely árverésnek a felső kir. járásbírósa 1916. évi Pk. 617/3. számú végzése folytán 500 kor. tőkeüvetelés és ennek 1915. évi február hó 2 ik napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 95 kor. 30 fillérben bíróság már megállapított költségei erejéig Csiz községben leendő eszközésére 1918. évi január hó 14-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kittűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Feled, 1917. december hó 27.

Csorba Kálmán, bír. kihaldott.

Részvény aláírási felhívás.

A Rimaszombati Konzervgyár Részvénytársaság december hó 29 én megtartott rendkívüli közgyűlésén az alapítóknak 100000 koronáról egy millió koronára való felemelését határozta el, amelynek folytán 18000 darab, egyenként 50 korona névértékű új részvényt bocsát ki, a melyek 1917. április 1 től részeseznek a társaság jövedelmében a következő feltételek mellett:

1. Minden egyes régi részvény 9 drb új 50 kor. névértékű 1917—18 üzleti évre szóló részvényre ellátott részvénynek a névérték 200% án, vagyis darabonként 100 kor. való átvételre jogosít, ha a részvények birtoikosai erre vonatkozó szándékukat 1917. december 30-tól — 1918. januárius 10-ig bezárólag a részvények egyidejű letétele mellett a „Pesti Magyar Kereskedelmi Banknál” Budapesten V. Fűrdő utca 2., avagy a „Rimaszombati Takarékpénztárnál” Rimaszombatan bejelentik.

2. Az új részvényekre minden kamatszámolás nélkül darabonként 50 kor. tőkére és 50 kor. tartalékalapra, továbbá bélyegilleték és költség fejében 3 korona, összesen tehát minden új részvény után 103 korona azonnal a jegyzéskor fizetendő.

Felhívtnak a részvényesek, a fentvázolt feltételek mellett és időben jogaikat gyakorolni sziveskedjenek.

A Rimaszombati Konzervgyár Részvénytársaság
Igazgatósága.

RIMASZOMBAT, 1917. december 31.

HIRDETMÉNY.

A Rimaszombati Takarékpénztár részvényeseinek 1917. december 31-én tartott rendkívüli közgyűlése elhatározta, hogy az eddigi 240000 koronás alaptőkét

1.200,000 KORONÁRA

felemeli.

Ennek érdekében a régi 1200 darab 200 koronás részvények névértéke a tartaléktökekből felemeltetik, miáltal az alaptőke 600.000 koronát fog kitenni.

A 200 koronás régi részvények névértékének 500 koronára való felemelése felülbélyegzés útján történik és e végből a régi részvények bármikor bemutatathatók az intézet pénztáránál.

A további 600.000 korona elérésére újabb 1200 darab részvény bocsátatik ki olyképen, hogy minden régi részvény után egy új részvény ajánlatik fel a régi részvényeseknek.

A régi részvényesek az új részvényt 1100 koronás árban kapják, melyből 500 korona az alaptökéhez, 600 korona pedig — a kibocsátási költségek levonása után — a tartaléktökéhez lesz csatolandó.

Minden részvényes részvényének felmutatása mellett az elővételi jogot

1918. JANUÁR 15-től BEZÁRÓLAG 1918. JANUÁR 30-ig

gyakorolhatja.

Az újonnan kibocsátandó részvények az 1918. üzletév eredményében részesednek és értékük 1918. január 15-én egyszerre, vagy

1918. január 15-én . . .	400	koronás	részletben
1918. márczius 31-én . . .	400	"	"
1918. május 31-én . . .	300	"	"

fizetendő be mindenkor 1918. január 1-től a befizetés napjáig járó 5%-os kamataival együtt.

A befizetésről elismervény adatik, melyen a további részletbefizetések is folytatólagosan igazoltatni fognak.

Az egyes részletlek és azok kamata pontos befizetésének elmulasztása esetén az elismervények érvényüket veszítik és a takarékpénztárnak jogában áll azok helyett ugyanazon számokkal ellátott új elismervényeket kiállítani és ezeket hites személy közbejöttével eladni. Az ekként befolyt összeg a jogosítottak javára a takarékpénztárnál betét-számlára helyeztetik.

A befizetések könnyebb teljesítése végett részvényeseinknek egy év tartamára 5%-os lombardkölcsön nyújtásáról gondoskodtunk.

Az elővételi jog gyakorlásánál a régi részvények felülbélyegzés végett az intézet pénztáránál bemutatandók.

Azon új részvényeket, melyeket régi részvényeseink elővételi joguk alapján átvenni nem kívánnak, az igazgatóság legalább a kibocsátási árban 1918. február 1-től február 10-ig eladhatja. Ezek árából darabonként 500 korona az alaptőkéhez, a fenmaradó összeg pedig a tartaléktőkéhez esatoltatik.

AZ IGAZGATÓSÁG.

1.000.000 KORONÁRA

Előzetes tájékoztatásul megemlíteném, hogy a pénztárunkban jelenleg 1.000.000 korona értékű részvények vannak.

A részvények értékesítésénél az igazgatóság a kibocsátási árban 1918. február 1-től február 10-ig eladhatja.

Ezek árából darabonként 500 korona az alaptőkéhez, a fenmaradó összeg pedig a tartaléktőkéhez esatoltatik.

A részvények értékesítésénél az igazgatóság a kibocsátási árban 1918. február 1-től február 10-ig eladhatja.

Ezek árából darabonként 500 korona az alaptőkéhez, a fenmaradó összeg pedig a tartaléktőkéhez esatoltatik.

1918. JANUÁR 10-TŐL FEBRUÁR 10-IG ÉLADHATÓK

A részvények értékesítésénél az igazgatóság a kibocsátási árban 1918. február 1-től február 10-ig eladhatja.

Ezek árából darabonként 500 korona az alaptőkéhez, a fenmaradó összeg pedig a tartaléktőkéhez esatoltatik.

A részvények értékesítésénél az igazgatóság a kibocsátási árban 1918. február 1-től február 10-ig eladhatja.

Ezek árából darabonként 500 korona az alaptőkéhez, a fenmaradó összeg pedig a tartaléktőkéhez esatoltatik.

A részvények értékesítésénél az igazgatóság a kibocsátási árban 1918. február 1-től február 10-ig eladhatja.

Ezek árából darabonként 500 korona az alaptőkéhez, a fenmaradó összeg pedig a tartaléktőkéhez esatoltatik.